

Πανηγυρικός εορτασμός του Αγίου Φανουρίου στη Μητρόπολη Κυδωνίας και Αποκορώνου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυδωνίας και Αποκορώνου

Με την πολυπληθή συμμετοχή των πιστών εορτάστηκε η μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου του Θαυματουργού στην Ιερά Μητρόπολη Κυδωνίας και Αποκορώνου, τόσο κατά την παραμονή της εορτής, την Τετάρτη 26 Αυγούστου 2026, όσο και κατά την κυριώνυμη ημέρα, την Πέμπτη 27 Αυγούστου 2026.

Πανηγυρικός Εσπερινός εορτής.

Το απόγευμα της παραμονής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Τίτος

μετέβη στον Ιερό Ναό Αγίου Φανουρίου Καλαμακίου Κυδωνίας, όπου τελέστηκε ο πανηγυρικός Εσπερινός της εορτής.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη μορφή του Αγίου Φανουρίου ως ενός Αγίου βαθιά ριζωμένου στην πίστη και την ευλάβεια του λαού, υπογραμμίζοντας ότι η ζωή και το μαρτύριό του αποτελούν «οδηγό πίστεως και πνευματικότητας» και δείχνουν στον χριστιανό τον δρόμο της ζωής σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Χριστού.

Αναφερόμενος στην εύρεση της ιεράς εικόνας του Αγίου στη Ρόδο κατά τον 14ο αιώνα, τόνισε ότι ο Άγιος Φανούριος εξακολουθεί και σήμερα να «φανερώνει» στον άνθρωπο το θέλημα του Θεού.

«Το δικό μας θέλημα από το θέλημα του Θεού έχει πολλές φορές μεγάλη απόσταση», σημείωσε χαρακτηριστικά, καλώντας τους πιστούς να γεφυρώνουν αυτό το χάσμα μέσα από την υπακοή στο θείο θέλημα, την αυτοκριτική και τη μετάνοια.

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στην ανάγκη της πνευματικής ενδοσκόπησης, προτρέποντας τον άνθρωπο να μην αναζητεί διαρκώς τα σφάλματα στους άλλους, αλλά να εξετάζει πρώτα τον ίδιο του τον εαυτό και να αξιοποιεί τον χρόνο της ζωής ως χρόνο μετανοίας και ειρήνης.

Με αφορμή το έθιμο της φανουρόπιτας, έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στο βαθύτερο πνευματικό του νόημα:

«Τι ζητούμε από τον Θεό να μας φανερώσει; Ζητούμε από τον Θεό να μας φανερώσει τη σωτηρία μας. Όχι το ρολόι, τα κλειδιά ή το πορτοφόλι που χάσαμε. Τη σωτηρία μας αναζητούμε».

Κάλεσε, παράλληλα, τους πιστούς να μην εγκλωβίζονται στα πρόσκαιρα της ζωής, αλλά να στρέφουν το βλέμμα προς τη Βασιλεία των Ουρανών, υπενθυμίζοντας τον αποστολικό λόγο: «Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσιν ἐπιζητοῦμεν».

Αναφερόμενος στο μαρτύριο του Αγίου Φανουρίου, τόνισε ότι ο Άγιος έδωσε το αίμα του για την αγάπη του Χριστού, ενώ σήμερα ο χριστιανός καλείται κυρίως στο «μαρτύριο της συνειδήσεως», στον καθημερινό αγώνα για καθαρή καρδιά και συνείδηση, μετάνοια και πνευματική εγρήγορση.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η αναφορά του Σεβασμιωτάτου στα πολλά παιδιά που είχαν προσέλθει στον ναό μαζί με τους γονείς τους. Βλέποντας γονείς να σηκώνουν τα μικρά παιδιά στην αγκαλιά τους για να φθάσουν και να προσκυνήσουν την εικόνα του Αγίου, υπογράμμισε:

«Αυτό πρέπει να κάνουμε πάντοτε στα παιδιά μας: να τα κρατάμε στην αγκαλιά και να τα σηκώνουμε για να προσκυνούν Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον».

Η κυριώνυμη ημέρα της εορτής στον Ιερό Ναό Αγίου Φανουρίου Κάινας

Το πρωί της Πέμπτης 27 Αυγούστου, κυριώνυμη ημέρα της εορτής, ο Σεβασμιώτατος μετέβη στον Ιερό Ναό Αγίου Φανουρίου επί της Εθνικής Οδού, στην Κάινα Αποκορώνου, όπου τελέστηκε η πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη τον εφημέριο, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και όλους τους συνεργάτες της ενορίας για την άρτια διοργάνωση της πανηγύρεως και την υποδοχή και εξυπηρέτηση των εκατοντάδων πιστών που προσέρχονταν για να προσκυνήσουν την εικόνα του Αγίου.

Στον λόγο του ανέδειξε τη ζωντανή παρουσία του Θεού μέσα στην Εκκλησία και διά των Αγίων Του, σημειώνοντας ότι τα αμέτρητα θαύματα αποτελούν μαρτυρία ότι «έχουμε ζώντα Θεόν».

«Ο Θεός μας είναι Θεός ζωντανός και παρεμβαίνει στη ζωή μας διά των Αγίων». Όταν ο άνθρωπος ανοίξει την καρδιά του στη μετάνοια και πλησιάσει τον Θεό και την Εκκλησία, συνέχισε, τότε μπορεί να γνωρίσει πραγματικά τη χαρά και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη Θεία Λειτουργία, την οποία χαρακτήρισε «δροσιστική αύρα του Παναγίου Πνεύματος», επισημαίνοντας ότι η πνευματική αυτή εμπειρία γίνεται αντιληπτή όταν ο άνθρωπος προσεύχεται και συμμετέχει ουσιαστικά στη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας.

Με αφορμή τις δοκιμασίες, τις συγκρούσεις και τους πολέμους που ταλανίζουν την ανθρωπότητα, τόνισε ότι ο κόσμος αδυνατεί να βρει πραγματική ειρήνη όταν

απομακρύνεται από τον Χριστό:

«Δεν μπορεί να ειρηνεύσει αυτός ο κόσμος, γιατί δεν ακολουθεί τον Χριστό. Δεν μπορεί να ειρηνεύσει αυτός ο κόσμος, γιατί δεν προσεύχεται».

Ο Σεβασμιώτατος επανήλθε και κατά την κυριώνυμη ημέρα στο ουσιαστικό νόημα της φανουρόπιτας και της τιμής προς τον Άγιο:

«Δεν ζητάμε ούτε τα πορτοφόλια μας ούτε τα ρολόγια μας που χάσαμε. Κάνουμε τη φανουρόπιτα για να φανερώσει ο Θεός το θέλημά Του στη ζωή μας».

Κάλεσε τους πιστούς να πλησιάζουν τον Άγιο με ειλικρίνεια, καταθέτοντας ενώπιόν του τις αγωνίες, τους λογισμούς και τα προβλήματά τους και ζητώντας διά των πρεσβειών του τη βοήθεια του Θεού.

Παρομοιάζοντας τους Αγίους με φάρους μέσα στην τρικυμιώδη θάλασσα της ζωής, υπογράμμισε:

«Έχουμε ανάγκη τους Αγίους στη ζωή μας. Είναι οι φωτοδότες μας, είναι οι φάροι μας. Εμείς είμαστε μικρά καράβια μέσα σε μια τρικυμιώδη θάλασσα».

Και προέτρεψε τους πιστούς να έχουν πάντοτε ως σταθερό προσανατολισμό το Ευαγγέλιο και το θέλημα του Κυρίου, επαναλαμβάνοντας τον ψαλμικό λόγο: «Μὴ πεποιθήτε ἐπ’ ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοῦς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία».

Ο Σεβασμιώτατος μνημόνευσε με ευγνωμοσύνη τους προκατόχους κληρικούς που εργάστηκαν για την οικοδόμηση και την πνευματική ανάπτυξη του Ιερού Ναού και κάλεσε τον σημερινό εφημέριο να διαφυλάσσει με αγάπη το προσκύνημα, το οποίο αποτελεί πηγή ευλογίας όχι μόνο για τους ενορίτες αλλά και για τους πολυάριθμους διερχόμενους και προσκυνητές.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ευχαρίστησε για την παρουσία του τον Δήμαρχο Αποκορώνου, τον αστυνομικό διευθυντή, τους εκπροσώπους των τοπικών αρχών, τους κληρικούς, καθώς και τα στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας και της Τροχαίας που συνέβαλαν στην ασφαλή διεξαγωγή της πανηγύρεως και στη ρύθμιση της αυξημένης κυκλοφορίας.

Η διήμερη εορτή ολοκληρώθηκε μέσα σε κλίμα βαθιάς ευλάβειας, με πλήθος πιστών να προσέρχεται στους δύο πανηγυρίζοντες Ιερούς Ναούς, κρατώντας τις παραδοσιακές φανουρόπιτες και καταθέτοντας τις προσευχές και τις παρακλήσεις τους στον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Φανούριο, ζητώντας τις πρεσβείες και τη βοήθειά του στον καθημερινό πνευματικό αγώνα.